

Norwegian
58-1007

Menighets-Orden
Church Order

7, oktober—1958
Jeffersonville, Indiana USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

Menighets-Orden

⁰⁰¹ Vi har akkurat avsluttet det store møtet av fem kvelder ved Tabernaklet, og ved Gud's nåde og Hans hjelp har jeg prøvd hardt ved Skriften, og sette i orden Jesu Kristi Menighet, slik vi tror ved Branham Tabernakel. Den første ting jeg ønsker å si, er at pastoren alltid er i fullt ansvar i mitt fravær. Og jeg ser bare til pastoren når jeg vender tilbake. Han er i fullt ansvar, eller kan gjøre hva enn han tenker er best under den Hellige Ånds lederskap mens jeg er borte.

⁰⁰² Vi tror på en apostolisk Menighet, og lærer apostolisk velsignelse for folket i denne dag. Vi tror på det fulle Evangelium, og tror alle tegn og undre som var talt ved vår Herre Jesus Kristus, ville gå med Menigheten til Han kommer tilbake. Vi tror på disse ting, og tror at de skal settes i orden, at Menigheten har sin orden. Enhver menighet har sin doktrine (lære) og orden, og disiplin. Vår menighet har ingen medlemmer som tilsluttere. Vi tror at hele den levende Gud's universale Menighet er våre brødre og søstre, og at alle mennesker alltid er velkommen, uansett hva slags denominasjon de tilhører her ved Branham Tabernakel, 8de og Penn Street i Jeffersonville, Indiana.

⁰⁰³ Vi tror på rettferdiggjørelse ved tro, Romerbrevet 5:1. Vi tror at etter en person har blitt rettferdiggjort ved tro, har han fred med Herren Jesus Kristus. Men det er mulig at denne samme person kunne ha vaner slike som drikking, røking, og gjør ting han ikke skulle gjøre, skitne kjødlige vaner. Så tror vi at Jesu Kristi Blod helliggjør denne person for Herrens tjeneste. Vi tror på helliggjørelse ifølge Hebreerbrevet 13:12 og 13, "Derfor led også Jesus utenfor porten for at Han kunne hellige folket med Sitt Eget Blod." Vi tror at helliggjørelse er lært i det Nye Testamentet, og ment å være for de troende gjennom den Nytestamentlige tidsalder, som er hvor vi nå lever. Og vi tror også at når personen har blitt helliggjort, så har urene vaner gått fra den personen. Han er en troende på Herren Jesus Kristus, og hans tilbøyeligheter er borte; vi tror at han da er en kandidat til dåpen i den Hellige Ånd, som kommer for å fylle den troende. Det er som jeg mange ganger har tenkt, det er som å ta opp et glass ute i hønsegården. Rettferdiggjørelse er å ta det opp, rede for å bruke det, med en hensikt i hjertet. Det er hva Gud gjør med synderen. Han er fortsatt skitten. Så blir han rensset i Jesu Kristi Blod. Og ordet "helliggjort" er et sammensatt ord, som betyr "renset og satt tilside for tjeneste." I det Gamle Testamentet helliggjorde alteret karet, og det ble satt tilside for tjeneste.

⁰⁰⁴ Vi tror at den Hellige Ånd setter det samme kar i tjeneste. Den Hellige Ånd er ikke et nytt nådens steg, men mer av den samme nåde som fyller den troende til den grad hvor tegn og undre, slike som de apostoliske gaver som er talt om i 1ste Korinter brev 12, som manifesterer seg selv gjennom den

troende, når den Hellige Ånd kommer inn og tar opp gavene. Jeg tror at Skriften lærer at gaver og kall er uten omvendelse, slik at når vi er født inn i denne verden, så er vi sendt hit ved en hensikt, som er av Gud. Og det er endog før vi blir voksne, mens vi ennå er barn, de gavene som vi har fra Gud er i oss da, og bare å bli fylt med den Hellige Ånd setter disse gaver i operasjon; men vi har dem i begynnelsen, så som lærere, apostler, profeter, tungemåls-gaven, og de ni åndelige gaver ifølge I Korinterne 12. Vi tror at disse gaver er i operasjon i dag, og de skulle være i hver lokale menighet. Selv om vi i slikt har funnet utover hele verden, at det er forbundet med mye fanatisme hos folk som bekjenner å være apostoliske troende. Akkurat som de er i andre geistlige tilhørigheter, osv, så har vi fanatikere. Vi har hatt dem hele tiden gjennom tidsaldrene, de hadde det i de apostoliske dagene; og Paulus sa, at noen hadde kommet og overbevist dem etter andre trosbekjennelser osv. Men i hans egen lære, så sa han, ”at om en Engel fra himlen ville lære noe annet enn hva han hadde lært, ham være forbannet.”

⁰⁰⁵ Så vi, som Branham Tabernakel, ved 8de gate og Penn Street her, prøver å følge læren i det Nye Testamentet. For vi tror at Jesus Kristus er Gud's Sønn... Og at apostelen Paulus var et kalt og utvalgt kar ved Gud's utvelgelse, var sendt til Hedningemenigheten for å sette den i orden. Vi i Branham Tabernakel tror på vanddåpen ved neddykking i den Herre Jesu Kristi Navn, som er den apostoliske lære i Bibelen. Og må alle våre lemmer, eller de som kommer til Branham Tabernakel, som begjærer slikt, må de til enhver tid (om de spør) bli dykket ned i Herren Jesu Navn. Må de rådføre seg med pastoren; dersom de har omvendt seg, og tror på Herren Jesus Kristus, så vil pastoren, så snart som mulig... og hvis han kan, døpe dem øyeblikkelig. Dette vil bringe dem inn i fellesskapet med de troende. Vi tror at ved vanddåpen blir vi brakt inn til et medlemskap, men ved dåpen i den Hellige Ånd blir vi brakt til å være lemmer på Kristi Legeme, som er over hele verden.

⁰⁰⁶ En annen ting som vi tror: er at Åndens manifestasjon er gitt til hvert menneske til nytte for alle. Vi tror at disse gaver osv, opererer i Menigheten... Som vi attrår og begjærer at mennesker som er begavet ved Ånden, kommer og tilber med oss. På de fleste steder finner vi, at når disse gaver er i folket, så forstår de ikke hvordan og når de skal bruke disse gavene, og i å gjøre så bringer de bare en skam; som vi tror ville være hva Satan kunne gjøre for å få de på utsiden, de vantroe osv, til å bli redde for denne vidunderlige Velsignelse som Gud har gitt til menigheten i disse dager. Paulus sa, ”Når det kommer en fremmed iblant oss, og alle taler i tunger, ville ikke den mannen gå bort og si at vi var gale? Men om en ville profetere, og gjøre kjent hjertets hemmelighet, da ville de falle ned og si, 'Sannelig, Gud er med dere.'”

⁰⁰⁷ Vi tror at de åndelige gaver blant de troende, er dagens orden. Vi kan ikke tro at en mann kan forkynne under inspirasjon, og være en inspirert lærer, og så fornekte helbredelsesgaven eller profetiens gave, eller å tale i tunger, eller tydning av tunger, eller noen av disse andre gavene. Så derfor, her er min tro på Gud's Ord, og måten som Branham Tabernakel ved 8de og Penn Street her i Jeffersonville skulle operere. Jeg tror, at den første ting, og tror at disse ting som jeg sier, er vesentlig og må utføres på denne måte i Branham Tabernakel, for at det skal ha fremgang i Herren. Og når som helst det vil bli stilt spørsmål, den personen som har et spørsmål om det kan rådføre seg med meg hvis de ikke kan få tak i pastoren, eller de kan spørre pastoren. Hvis jeg er hjemme fra en tur, så ville jeg være glad for å hjelpe når som helst, enten det er lekfolk eller pastor. Disse ting er Bibelske, og jeg tror det er Menighetens ordning.

⁰⁰⁸ For det første tror jeg at hvert lem, eller hver tilbeder i Branham Tabernakel, skulle være så mye i Guddommelig kjærlighet med hverandre inntil deres hjerter ville lengte etter hverandre når de må gå av sted, forlate hverandre fra møtet om kvelden. Jeg er en sann troende på Guddommelig kjærlighet. Apostlen Paulus sa at det var beviset på den Hellige Ånd. "På dette skal alle mennesker kjenne at dere er Mine disipler," sa Jesus, "når dere har kjærlighet for hverandre." Og vi tror at det er Gud's kjærlighet som sendte Jesus Kristus til jorden for å dø for oss alle. "For så har Gud elsket verden at Han ga Sin enbårne Sønn; slik at hver den som tror på Ham ikke skal fortapes men ha Evig Liv." Og det Evige Liv her er "Gud's Eget Liv," fordi vi blir Gud's sønner og døtre ved dåpen i den Hellige Ånd; som er Abrahams Sæd, og gir oss den tro som Abraham hadde, da Han trodde Gud før han endog var omskjært.

⁰⁰⁹ Den neste ting, vi tror at disse tilbedere skulle møtes sammen, disse begavede menneskene, slike som (taler i tunger) og folk som får åpenbaringer, osv. Disse lemmer, eller disse troende skulle komme sammen minst 45 minutter eller en time før møtet i det hele tatt begynner. Kirken skulle være åpen tidelig, og de troende komme sammen på disse kveldene, og minst 45 minutter til en time før møtet begynner.

⁰¹⁰ Jeg tror Branham Tabernakel til alle tider skulle ha en Åndsfylt pianist, som vil komme tidelig, fylt med den Hellige Ånd, og som ville spille svakt, meget svak åndelig musikk, slik som, "Nede ved korset hvor min frelser døde, der nede for rensing av synd jeg ropte; der til mitt hjerte ble Blodet anvendt; ære til Hans Navn!" Noe likt dette, "Nærmere Gud, til Deg", Klippe Du, som brast for meg." Eller, "Nær Til Korset," eller noe i den orden; svakt, som han konstant mediterer på den Hellige Ånd, han eller henne, hvem det måtte være. Så tror jeg, at tilbederen som kommer inn, skulle bli møtt, som de henger opp

sine frakker og hatter, og vist til deres sitteplasser, med gjestfrihet som bare hjelpere og diakoner fylt med den Hellige Ånd kan gjøre, og i kjærlighet, å se at den Levende Gud's Menighet går videre.

⁰¹¹ Disse tilbedere skulle ikke snakke med hverandre på kryss og tvers, og ikke lage støy i kirken. De skulle komme sammen. Først i stille bønn, kanskje ved alteret i noen få øyeblikk. Ikke høytbedende, da du forstyrrer andre; men stille bønn, du er i tilbedelse. La dette synke inn. Tilbe i din ånd, gå så tilbake til din plass. Du behøver ikke å gå til alteret. Gå bare inn og finn deg en plass, sett deg ned, lytt på musikken, lukk dine øyne, bøy ditt hode, vær stille, og tilbe Gud hele tiden.

⁰¹² Og hvis Ånden skulle åpenbare noe til en annen, eller at noen ble fylt med Ånden og de skulle tale i tunger, så skulle denne personen stå opp og gi budskapet. Alle må være stille inntil tydingen kommer. Når tydingen kommer, så må det ikke bare være sitering av Skriften, eller noe som ikke har noen mening. Det må være et budskap rettet til Menigheten, eller så tenker vi at det ville være i kjødet; vi ser så mye av det. Som jeg tror, er det Ånden som vil tale for Menighetens oppbyggelse.

⁰¹³ Det ville kanskje bli et budskap noe likt dette. Kanskje folket er samlet på denne tid, og noen syke har kommet inn. Kanskje ligger det en mann der lammet eller noe. Du har aldri sett ham før, men når tydingen ville komme, så ville det bli noe likt dette; eller den som nettopp har talt ville si, "Vel, SÅ SIER HERREN, den mann som er i vår midte har kommet fra et bestemt sted," og han beskriver stedet. Og så ville han si at, "Han er lam, fordi omtrent tre eller fire år siden," hva enn det er saken gjelder, "så gjorde han noe ondt," slik som, "(han) forlot sin hustru og barn og løp bort fra dem. Og han falt fra en lastebil," eller noe slikt, "og har skadet seg, og det har lammet ham. SÅ SIER HERREN, hvis han vil omvende seg fra dette, og lover å gå tilbake til sin hustru og forlike seg med henne, så skal han bli helbredet nå og reise hjem til sin familie."

⁰¹⁴ Og før noen sier noe som helst, så må det være i det minste to, eller flere, menn eller folk i bygningen, som er åndelig solide i Evangelisk lære, som har en god åndens skjelning, skal reise seg opp og si at dette er fra Herren. Og dersom tingen ikke finner sted, så skulle ikke tunger bli nevnt i menigheten. Om en person taler i tunger, så sa Paulus, "Dersom det ikke en noen til å tyde," osv, "la dem tale for seg selv hjemme," eller hvor enn de er, "for de velsigner (oppbygger) kun seg selv, og det er ikke til oppbyggelse av Menigheten."

⁰¹⁵ Og denne personen, etter å ha talt, og tydingen... Og deretter to eller tre dommere, (sakkyndige) ifølge Paulus' lære av Bibelen, at det må bli dømt (prøvd) av to eller tre dommere. La så den person som det er kalt på, å gå. Og

eller tre, ifølge Skriften. Det er at det bare er to eller tre budskaper som skal bli gitt i hvert enkelt møte. Det er ifølge Skriftene, "La det i høyden være to eller tre." Så må dere utføre disse ting ifølge måten som den Hellige Ånd har styrt det i Hans Bibel. Og dette er til min beste viten måten å gjøre det på. Paulus sa, "Må det være to eller i høyden tre, og hver etter tur, og én må tyde." Herren velsigne dere.

pastoren er den høyeste orden i Menigheten. Den eldste er den høyeste ting i den apostoliske Menighet, utenom den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd bringer Sitt Budskap rett til den eldste, og den eldste gir Det til folket.

⁰²⁹ De hellige og deres gaver skal ha sin plass, først, for å tilbe og komme sammen, (som jeg har sagt før) som bringer Herrens Ånd i bygningen, for pastoren. Og det gjør det mye lettere for den Hellige Ånd og virke gjennom ham da, når et stort åndelig møte nettopp har innledet hans lære; og så den Hellige Ånd kommer inn i Ordet og lærer Ordet, som nettopp har blitt manifestert ved gavene. Og så blir alterkallet gjort etterpå, og mange vil se og vite ifølge den Hellige Ånds gjerning, og Gud's Ord som pastoren plasserer Det på, at dere er den Levende Gud's Menighet. Og som Paulus sa, "Han vil falle ned og si, "Sannelig, Gud er med dere." La det bli gjort med ærbødighet i disse ting.

⁰³⁰ Og nå, til vår pastor, Broder Neville, på denne tid. Husk at han er menighetens fullstendige hode. Broder Neville har rett til å utøve enhver autoritet som den Hellige Ånd ønsker, hva som helst den Hellige Ånd ville fortelle ham. I menigheten, har han rett til hva som helst som Gud ville lede ham til å gjøre. Han har også retten over sitt diakonstyre. Han kan forandre diakonstyret, de tillitsvalgte, eller pianisten, eller enhver annen tjeneste i menigheten som han ønsker å forandre, i å føle seg ledet av den Hellige Ånd å gjøre så. Og hva enn han gjør, vil jeg anerkjenne, idet jeg tror at han er en gudfryktig mann. Jeg vil anerkjenne at det er av Herren, og vil bekrefte det samme, og derfor gir det ham autoritet til å styre menigheten på den måten han føler seg ledet til å gjøre det, eller enhver tjeneste i menigheten, hvor han ønsker å skifte posisjoner av mennesker, så har han autoriteten til å gjøre det. Og jeg stoler på at dette alltid vil være elskelig, og aldri bli brukt.

⁰³¹ Må Herren velsigne dere alle. Og jeg stoler på at dette vil bli utført til vår beste viten. Og må den Hellige Ånd våke over hver og en av dere. Må hver offiser i menigheten fylle sin post, og vite dette: at Gud kommer til å holde dere ansvarlig for hvordan dere holder deres tjeneste i menigheten. Hver og en må stå til regnskap. Og til lekfolket, og de kjære begavede hellige som er i vår menighet, disse som profeterer, eller som taler i tunger, eller som tyder, eller har åpenbaringer, vi er bare så glade for å ha dere i tjeneste. Og vi vil gi dere full støtte i alle ting som den Hellige Ånd skal bevise at Han har sagt til dere. Og vi elsker dere. Vi tror at disse gavene er i dere, og hvis dere har den rette anledning, og en Skriftsmessig presentasjon av det, så vil dere være store arbeidere i vår midte. Må Herren velsigne dere alle, er min oppriktige bønn.

⁰³² Kristne, som lytter til dette lydbånd: jeg har en ting som jeg ser at jeg har utelatt, og det er dette; mens folk taler i tunger, så må det være i høyden to

kanskje er det utpekt en bestemt person, eller pastoren eller noen, til å legge hender på denne personen, som er syk eller rammet, og de vil bli helbredet. La så pastoren eller den andre personen be troens bønn, la dem gå og se til den personen ifølge det som Ånden har sagt. Og hva enn den Hellige Ånd, så skal det skje øyeblikkelig, nøyaktig som den Hellige Ånd ga det. Så skulle folket glede seg, og være takknemmelige, og prise, tilbe Gud, for Gud ønsker å bli tilbedt.

⁰¹⁶ Da må de bøye sine hoder og være i bønn igjen, for å se om det skulle komme et nytt budskap som den Hellige Ånd ville ønske at disse gaver skulle bli manifestert. Og så på en hvilken som helst tid at en person ville tale i tunger, og tyde, og dommerne (de sakkyndige) ville sende personen for at det som ble sagt skulle bli gjort. Og dersom det ikke skjedde, så skal hele gruppen gå til alteret og be til Gud for å ta den ånden bort fra dem, fordi det er ingen som vil ha en slik ånd som det. Vi vet at den ville være falsk, og være en fiende og ikke av Gud, fordi Gud, kan bare fortelle sannheten. Må dette bli klart forstått av menigheten før dere begynner denne nye ordningen.

⁰¹⁷ Så ville det kanskje bli noe likt dette, at budskapet (som kom) ville si til en bestemt broder... "Du lever langs med jernbanelinjen," eller noe, "å ha ham til å flytte, fordi det vil skje en ulykke på veien," eller noe i den retningen. La så de sakkyndige, etter at de er gitt tillatelse til å tale, til å utøve dette budskap som nettopp kom, dersom deres dom er, "Dette er fra Gud," se da om det vil skje. Og dersom det skjer, så takk Gud, og vær takknemmelige i deres hjerter mot Ham. Gi Ham pris og tilbedelse, og vær ydmyke. Over alle ting, vær ydmyke.

⁰¹⁸ Få aldri deg selv oppblåst til et sted hvor du vet mer om det enn din pastor eller menigheten som du tilber i. Hvis du kommer til et slikt sted, så vil jeg råde enhver av dere til å gå et annet sted å tilbe. Fordi, jeg spør pastoren om aldri å tillate noen ting utenfor Bibelens orden, måten som vi har sett det her i menigheten. Og vi ønsker at disse gavene skal operere på sin plass, og tilbederne. Dersom det blir brakt videre korrekt ifølge Ordet, så vil dere få se en vidunderlig menighet i virksomhet for vår Herre Jesus Kristus.

⁰¹⁹ Den neste tingen som skal finne sted, vil være om disse mennesker som kommer ut av orden under disse tider, får en diakon eller en hjelper som er fylt med den Hellige Ånd som har masser av nåde i deres hjerter, å gå til den personen, ærbødig, lik en far, og irttesetter dem på denne måten. Eller pastoren, eller hvem det er, hvilket ville være mer avgjørende for en diakon å gjøre; ettersom pastoren på denne tid, mens disse åndelige møter pågår, skulle være i bønnerommet, eller et sted i bønn. Disse budskap, hvis det ikke er noen budskaper, ingen åpenbaringer, så ville folket være privilegert, hvis de ønsker,

til å stå opp og gi et vitnesbyrd, men kun et vitnesbyrd til Gud's ære. For de er ikke bundet til å gjøre dette, men vitnesbyrd skulle bli gitt før talen eller sangmøtet begynner eller noe annet. Forstår dere, menighet, i å gjøre dette, så har dere hele menigheten i tilbedelsens ånd, før Ordet kommer inn for å bli lært. Så kommer den Hellige Ånd i Ordet og manifesterer Gud gjennom Ordet, for å være en stadfestelse av deres tilbedelse.

⁰²⁰ Etter dette er det tid for pastoren. Dersom budskapet pågår, la oss si... Pastoren skulle komme ut nøyaktig, la oss si, 19:30, eller 19:45. Og om disse budskapene (tunger og tydning osv.) fortsatt pågår, før pastoren kommer ut av sitt kontor, eller hvor enn det er, for å ta sin plass på plattformen; så skulle en broder informere ham, fordi de hellige vet at når pastoren kommer, så er det hans tid for møtet. Dette skulle gi rikelig med tid for alle gavenes manifestasjon, for å bringe Gud's Ånd inn i forsamlingen.

⁰²¹ Og hvis en vantro skulle være der, og være forstyrrende; så la en godhjertet person gå til dem, slik som en hjelper eller en diakon, og fortell dem, eller spør dem om å være ærbødig mens møtet pågår. Fordi Ånden er i bygningen, og Gud's gaver blir manifestert for Menighetens oppbyggelse. Og denne personen må bli fortalt i kjærlighet, og ikke på en streng måte. Med mindre det ville komme til et sted hvor de drikker, eller er ulydige, eller noe annet som ville forstyrre tilbedelsen av Herren, hvor gavene blir manifestert; så skulle personen bli ledet ut en av sidene til ett av bakrommene, eller et sted, og bli snakket til, og tatt hånd om, på en vennelig måte.

⁰²² Som pastoren kommer til plattformen, så ville jeg foreslå ved Branham Tabernakel her, at pastoren leder i minst en eller to gode sanger. For vi har funnet det så, at når alt for mange prøver å virke i menigheten, så bringer det bare trøbbel. Så jeg vil anbefale, slik som jeg gjorde mens jeg var pastor ved menigheten; ledet jeg sanger selv. Og jeg føler at det ville være en god ting om pastoren gjorde det selv.

⁰²³ Og i alle bønnemøter hvor de samlet seg sammen, i grupper, i et bønnemøte, så må pastoren være i hvert av dem. Det skulle aldri bli overlatt til noe enkeltmenneske å lede slike møter. Vi har funnet ut, at de kommer bort fra sporet på læren, og de bringer det rett tilbake til menigheten, og mange ganger bringer kjetteri, osv, som ikke hører til i den Levende Gud's Menighet. Og pastoren skulle være ved alle bønnemøter, osv, hvor samlingene er.

⁰²⁴ Og pastoren skulle aldri ta parti i møtene, ved å si at det er en gruppe på denne måten og en på den måten. Pastoren skulle stå mellom dem begge, gå til dem og forlike dem øyeblikkelig. Og hvis han ikke kan få dem forlikt, så la ham ta en diakon med seg. Og hvis de ikke vil høre på verken pastoren eller diakonen, så skulle det bli fortalt til menigheten, og som Jesus sa, "Og hvis

han nekter å høre på dem, så si det til menigheten. Men hvis han til og med nekter å høre på menigheten, så skal han være som en hedning og en toller for deg." "Og hva enn dere binder på jord," sa Jesus, "vil Jeg binde i Himmelen, og hva dere løser på jord, vil Jeg løse i Himmelen."

⁰²⁵ Når pastoren kommer til plattformen, la ham lede i det minste en eller to sanger, og gå rett til Ordet. Ikke noe tid for disse lange vitnemøtene, hvor alle står opp, og har noe å si. Det gir ikke framgang i Branham Tabernakel. Hvis noen mennesker, hvis du lytter på dette lydbåndet, og det har hatt framgang i din menighet, vel, det er helt i orden. Og vi er veldig glade for det, at det har framgang i din menighet. Men i vår (menighet) her, så gjør det ikke, det bare forårsaker forvirring. Jeg har vært pastor her i noen og tjue år, og jeg har funnet ut at det bare skaper forvirring. Dersom du har et vitnesbyrd, så gi det før, (møtet) i forsamlingen av folket, mens Ånden velsigner osv.

⁰²⁶ Den virkelige måten å vitne på, er ikke i menigheten, (kirken) men ute på mørke steder. La ditt Lys skinne hvor det er mørkt. Gå til veikroene og forskjellige steder, hvor synd og ting hoper seg opp, la ditt Lys skinne, der er stedet å gjøre det. Dog, hvis Herren har velsignet deg og gitt deg en stor spesiell velsignelse, eller noe som du må fortelle folket, så gjør det i det innledende møtet, eller når Ånden velsigner og gir vitnesbyrd og åpenbaringer, tunger og tydninger, osv, i de helliges tilbedelse, før Gud's Ord blir brakt fram.

⁰²⁷ Så skal pastoren selv, etter å ha ledet i denne salmen, øyeblikkelig lede menigheten i bønn, forsamlingsbønn, som han står på plattformen og ber resten av dem til å bøye deres hoder i bønn. Dette har vi funnet å være en større velsignelse, og en mer orden i å virke i menigheten. Og så den neste ting som pastoren skulle gjøre, er hvis de har hatt et virkelig åndelig møte, med gavene som manifesterer mange av hemmelighetene til folkets hjerter, og ting som skulle bli gjort ved gavene i møtet; og når Gud's Ånd er i møtet, er det lett for pastoren å finne Gud's Ånd angående Gud's Ord, idet han leser og begynner å tale. Pastoren forkynner hva enn den Hellige Ånd vil legge på hans hjerte, hva enn han ønsker å gjøre, som han står der.

⁰²⁸ Forsamlingen kan selvfølgelig glede seg som han forkynner, eller si, "amen" når Ordet kommer fram. Men, så langt som det å stå opp og gi et budskap i tunger og tydning, mens den Hellige Ånd virker gjennom pastoren, så fordømmer Skriften dette, og sier: "Profetenes ånd er profeten lydig." Pastoren må kalle denne individuelle ned, og be dem om å være ærbødige og holde seg på sin plass. Og pastoren må være en mann som har en meget ydmyk væremåte, ikke alt for ydmyk, men at han kan være slik Herren Jesus Kristus da Han så noe galt som gikk for seg i kirken, så flettet Han seg et rep og jaget dem ut av kirken. Og Gud's Menighet er den høyeste i dom, og